

FULD TALE

Arrangement:	Samråd i Folketingets Kulturdvalg, spørgsmål U om fordeling af kulturbevillinger mellem hovedstad og provins.	20. maj 2015
Åbent eller lukket:	Åbent	
Dato og klokkeslæt:	20. maj 2015 kl. 8.00 til 11. 00	
Sted:	Folketingets Kulturdvalg - mødelokale 2-080	
Taletid:	Ca. 5 minutter	
Forv. Antal deltagere:	10-20	
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:		
Kontaktperson:	Karin Marcussen 41 39 38 20 eller 22 43 70 44	

Samrådspørgsmål U:

”Vil ministeren redegøre for, om regeringen påtænker at fremsætte lovgivningsmæssige initiativer, der sætter nogle kriterier for, hvordan statsstøtten til kultur fordeles mellem provins og hovedstad, set i lyset af at Teatret Svalegangen mister 1,7 millioner kroner i statsstøtte ved udgangen af denne sæson, hvilket definitivt sætter en stopper for den turnévirksomhed, som teatret har praktiseret gennem de seneste 15 år, og som betyder, at en lang række teaterforeninger rundt om i Jylland mister forestillinger, som de ellers har haft succes med at sælge billetter til?”

Samrådstale

Jeg er blevet bedt om at gøre rede for, om regeringen påtænker at lovgive om, hvordan statsstøtten til kultur fordeles mellem provins og hovedstad.

Spørgsmålet er udløst af en beslutning truffet i Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst om ikke at yde tilskud til Teatret Svalegangens turnéaktivitet fra 2016.

Mit svar kommer til at falde i to dele:

Først en del om lovgivning om geografisk fordeling af statens støtte til kultur.

Og anden del om udvalgets beslutning om ikke længere at yde tilskud til Teater Svalegangen og om udbuddet af scenekunst gennem provinsens teaterforeninger.

Lovgivning om geografisk fordeling af statsstøtte til kultur

Statens støtte til kultur har mange former. Vi støtter museer, spillesteder, lokalradioer, højskoler, scenekunst, billedkunst, musik, litteratur, film, kunsthåndværk, uddannelse af kunstnere og meget, meget mere.

Behovene for at støtte varierer, og derfor varierer den måde, der bliver givet støtte på, også. Af samme grund bliver fordelingen mellem provins og hovedstad også tilgodeset forskelligt afhængigt af hvilken del af kulturen, der er tale om.

Støtten til museerne gives for eksempel som driftstilskud til de statslige museer eller til de statsanerkendte museer.

De statsanerkendte museerne skal leve op til en række kriterier for at blive anerkendt som berettiget til støtte.

Støtten til højskoler gives efter et taxameter, som stiller højskoler i provinsen og hovedstaden ens.

Støtte til lokalradioer kommer i udpræget grad provinsen til gode. Hvor meget kulturstøtte af denne slags, der tilflyder provinsen, afhænger af lokale initiativer til at drive lokalradioer.

Og så er der statens støtte til kunst. Og det er jo sådan set der er vores hovedærinde ligger i dag.

Altså musik, litteratur, billedkunst, kunsthåndværk, design, film og scenekunst.

En del af denne støtte ydes efter faste regler med lige store andele til alle støtteberettigede. Det gælder f.eks. støtten til egnsteatrene og musikskoler. Også her kan kommunerne med deres kulturpolitik påvirke den aktuelle fordeling af denne del af den statslige kulturstøtte.

En tredjedel af støtten til kunst fordeles af Statens Kunstfond og Det Danske Filminstitut. Og her fordeles støtten først og fremmest på grundlag af armslængdeorganernes kvalitative vurderinger.

Statens Kunstfond skal primært fordele støtten efter ansøgning og på grundlag af den kunstneriske kvalitet i det, der støttes. Sekundært skal fonden yde støtte på en måde, der fremmer den geografiske spredning af kunst i hele landet.

Begge dele fremgår af lov om Statens Kunstfonds virksomhed. Og den er relativt ny, den lov, fordi vi indgik aftale om at skabe Statens Kunstfond i stedet for det der var før.

Som det er i dag, er det kun i lov om Statens Kunstfonds virksomhed, hvor der er lovgivet om geografi som en faktor i fordeling af støtten. Men det primære kriterie er fortsat kunstnerisk kvalitet.

Og regeringen har ikke planer om at lovgive mere om geografisk spredning end der altså allerede er.

Generelt om støtte fra Statens Kunstfond

Da vi indgik forliget om kunststøttereformen, var der generel opbakning i Folketingssalen – og altså også fra Venstre – om at fastholde armlængdeprincippet i forhold til fordeling af kunststøtte.

Der var også opbakning om, at kunstnerisk kvalitet skal være det primære kriterium, når kunststøtten fordeles.

I det første år efter kunststøttereformen, tyder tallene på, at Statens Kunstfond arbejder aktivt for at fordele kunststøtten i hele landet.

Statens Kunstfond har for nylig offentliggjort sin årsberetning for 2014. I den kan man blandt andet se, at 29 procent af ansøgerne var fra provinsen, mens 32 procent af de ansøgere, der fik støtte, var fra provinsen.

Tilskuddet til Teater Svalegangen

Med hensyn til Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst og dets beslutning om ikke længere at yde tilskud til Teater Svalegangens turnéaktivitet, så hører den hjemme i gruppen af afgørelser truffet efter armlængdeprincippet.

Vi plejer at være enige om, at politikere ikke skal gribe ind over for de beslutninger, som kunstfaglige udvalg træffer efter armlængdeprincippet.

Der er som nævnt allerede lovgivet om, at armslængdeorganerne i Statens Kunstfond skal fremme den geografiske spredning af kunst i hele landet.

Kulturstyrelsen har oplyst, at projektstøtteudvalget for scenekunst mener, at de forestillinger Svalegangen selv udbyder, og de forestillinger Svalegangen koordinerer i turné giver et udbud, der minder for meget om Folketeatrets turnéudbud.

Udvalget har valgt fremover at prioritere sine midler, så mere smalle forestillinger i stedet kommer rundt i landet.

Det gør udvalget ved at støtte Turnénetværket, som er en sammenslutning af aktører i scenekunstmiljøet, som har til formål at fremme den geografiske udbredelse af nyskabende og eksperimenterende turnéteater.

Udbuddet af turnéforestillinger

I sit spørgsmål giver Michael Aastrup Jensen udtryk for, at det vil blive et problem for teaterforeningerne, hvis Svalegangens udbud af turnéforestillinger falder bort.

Og Michael Aastrup Jensen nævner, at teaterforeningerne har haft succes med at sælge billetter til netop Svalegangens forestillinger.

Til sæsonen 2015/16 har teaterforeningerne og andre arrangører af scenekunstforestillinger indtil videre købt forestillinger hos 157 forskellige danske og 17 udenlandske udbydere.

På grundlag af de tal ser det ikke umiddelbart ud til, at der er et problem med udbuddet af turnéteater.